

DZIENNIK ZARZĄDZEŃ DYREKCJI OKRĘGU POCZT I TELEGRAFÓW W KATOWICACH.

Nr 11.

Katowice, dnia 6 października 1938 r.

Rok VI.

T R E Ś Ć :

1. POCZTA:

- poz. 101. Instrukcja o przeciwdziałaniu organów P. P. T. T. przemytowi listów, kartek pocztowych i czasopism.
- poz. 102. Wzmocnienie nadzoru nad eksploatacją pocztową.
- poz. 103. Umieszczanie nalepki „Kontrola dewizowa przeprowadzona” na adresach pomocniczych paczek z podaną wartością.
- poz. 104. Biblioteka Uniwersytecka w Wilnie zezwolenie na otrzymywanie druków

pozbawionych debitu pocztowego.

- poz. 105. Usterki w dziale przekazów pocztowych.

2. ADMINISTRACJA:

- poz. 106. Gromadzenie zapasów druków manipulacyjnych.
- poz. 107. Dozorcy domowi—korzystanie z energii elektrycznej.
- poz. 108. Uzupełnienie do Dziennika Zarządzeń Dyrekcji Okręgu Poczty i Telegrafów № 16 z 1936 r. poz. 117.

3. OBWIESZCZENIA.

Pożyteczne wydawnictwo dla pracowników poczt.-telek.

INFORMUJECIE KLIENTÓW O NOWYCH UDOGODNIENIACH DOTYCZĄCYCH PACZEK, PRZEKAZÓW i PRZESYŁEK ZA POBRANIEM.

POCZTA.

101.

Wyłączność poczty.

Instrukcja o przeciwdziałaniu organów P. P. T. T. przemytowi listów, kartek pocztowych i czasopism.

Celem uregulowania postępowania placówek pocztowych w sprawach t. zw. przemytu korespondencji wprowadza się w życie jednolitą instrukcję o przeciwdziałaniu organów P. P. T. T. przemytowi listów, kartek pocztowych i czasopism.

1. Ustawa o poczcie, telegrafii i telefonii z dnia 3-go czerwca 1924 r. (Dz. Urz. M. P. i T. № 20 z 1933 r., poz. 84) nadała poczcie prawo wyłączności na przyjmowanie, przesyłanie i doręczanie listów, kartek pocztowych oraz czasopism i wydawnictw, wychodzących przynajmniej 12 razy do roku.

Prawem wyłączności objęte są również tego rodzaju przesyłki w obrocie z innymi państwami.

2. Mimo tego zastrzeżenia na rzecz poczty ustawa o poczcie, telegrafii i telefonii zezwala na:

- a) przesyłanie listów, kartek pocztowych, czasopism i wydawnictw za pośrednictwem umyślnego posłańca, o ile ani przesyłający, ani przenoszący nie trudnią się zawodowo zbieraniem, przenoszeniem i doręczaniem tych przesyłek, a posłaniec przenosi lub przewozi listy, kartki pocztowe, czasopisma i wydawnictwa od jednej tylko osoby i w drodze powrotnej przesyłek takich dla innych osób nie zbiera.

Doręczanie listów i kartek przez pracownika zatrudnionego u wysyłającego jest dozwolone.

Również nie narusza prawa wyłączności ten, kto przenosi lub przewozi własnymi, bądź specjalnie i wyłącznie w tym celu wynajętymi środkami, własną korespondencję, własne wydawnictwa lub przewozi czasopisma do własnej rozsprzedaży detalicznej.

Przewóz i doręczanie listów, kartek i czasopism „przez grzeczność“ nie narusza prawa wyłączności pocztowej, natomiast przewóz i doręczanie tych przesyłek przez przedsiębiorstwa autobusowe i ich obsługę nie ma charakteru grzecznościowego i jest zabronione.

- b) przesyłanie czasopism i wydawnictw po roku od ich wydania.

Przesyłanie tych przesyłek nie podlega żadnym ograniczeniom.

- c) wysyłanie listów oraz kartek pocztowych w obrębie tej samej miejscowości przez umyślnych posłańców.

Nie wolno jednak bez osobnego zezwolenia Ministra Poczty i Telegrafów otwierać zakładów dla rozsyłki wymienionych przesyłek.

- d) rozsyłanie czasopism i wydawnictw w obrębie tej samej miejscowości lub w obrębie 15 klm. od miejsca wydania.

Pod wyrazami „tej samej miejscowości“ należy rozumieć nie tylko miejsce wydania czasopisma, lecz każdą inną miejscowość na obszarze Państwa Polskiego bez względu na odległość od miejsca wydania, do której czasopisma zostały dowieszone drogą legalną, np. wychodzący w Katowicach „Gość Niedzielny“

może być rozsyłany i doręczany w obrębie 15 klm. od Katowic, a nadto doręczany na terenie każdej innej miejscowości.

Za przewóz drogą legalną uważa się przede wszystkim przewóz za pośrednictwem poczty, a nadto — aż do czasu ew. wydania odmiennej decyzji — przewóz czasopism i wydawnictw krajowych za pośrednictwem kolei w przesyłkach bagażowych w myśl obowiązującego dotychczas porozumienia między Ministerstwem Komunikacji a Ministerstwem Poczty i Telegrafów, według którego kolejowe kasy bagażowe zatrzymują czwartą kartę wykazu tj. „kwit do bagażu nadawczego“, którą mają wydawać zgłaszającemu się po takie kwity pracownikowi poczty.

3. Poza wyszczególnionymi wyżej wyjątkami rozsyłanie krajowych czasopism i wydawnictw poza obrębem 15 klm. od miejsca ich wydania może się odbywać z pominięciem urządzeń pocztowych **autobusem** jedynie za zezwoleniem Dyrekcji Okręgu Poczty i Telegrafów, pod warunkiem uiszczenia specjalnych opłat, przewidzianych w Dzienniku Taryf p. t. i r. № 9 z 1936 r., poz. 22.

Rozsyłka czasopism i wydawnictw, nadchodzących z zagranicy, może odbywać się zasadniczo za pośrednictwem poczty. Wydawcy i firmy kolportażowe czasopism i wydawnictw pochodzących z zagranicy, mogą jednak uzyskać zezwolenie Dyrekcji na ich rozsyłkę koleją, autobusem lub innymi środkami komunikacyjnymi, jak również na przenoszenie ich od punktu granicznego, pod warunkiem uiszczenia opłat, przewidzianych w Dzienniku Taryf № 9 z 1936 r., poz. 22.

Powolywanie się na fakt złożenia w Dyrekcji odpowiedniego podania jest bez znaczenia; konieczne jest zezwolenie, o którego wydaniu zainteresowane urzędy są powiadamiane przez Dyrekcję Okręgu Poczty i Telegrafów.

O zezwolenie takie mogą się ubiegać wydawcy oraz instytucje kolportażowe, o ile posiadają swoją siedzibę w kraju.

Przesyłki zbiorowe.

4. Listów oraz kartek pocztowych, pochodzących od różnych osób lub adresowanych do różnych osób, nie wolno wysyłać jako zbiorowej przesyłki, bez względu na to,

czy przewozu jej dokonywa się pocztą, czy też w inny sposób.

5. Przy określaniu listu lub kartki należy stosować odnośne postanowienia ordynacji pocztowej.

Za zbiorową przesyłkę należy uważać nie tylko listy lub kartki poszczególnie zaadresowane do innych osób aniżeli główny adresat, lecz również niezaadresowane luźne kartki papieru z korespondencją przeznaczoną dla różnych osób lub pochodzącą od różnych osób. Za przesyłkę zbiorową należy uważać także przesyłkę z drukami lub gazetami, wewnątrz której znajduje się **korespondencja**, pochodząca od różnych lub przeznaczona dla różnych osób.

Przesyłek zbiorowych nie należy przyjmować do przewozu nawet wówczas, gdy są należycie zbiorowo lub indywidualnie opłacone.

6. Nie posiadają charakteru przesyłek zbiorowych w rozumieniu art. 5 ust. 1 ustawy o poczcie, telegrafii i telefonii:

a) listy zawierające korespondencję rodzinną, tj. pochodzącą od członków rodziny nadawcy lub przeznaczoną dla członków rodziny nadawcy czy też członków rodziny adresata,

b) listy zbiorowe, wysyłane przez władze i urzędy państwowe i samorządowe, przez Państwowy Bank Rolny i jego oddziały oraz przez Powszechny Zakład Ubezpieczeń Wzajemnych pod adresem zarządów gmin, wójtów i sołtysów, którzy mają siedzibę w miejscowościach nie objętych pocztową służbą doręczeń (służbą listonosza wiejskiego). W miarę rozszerzania służby listonosza wiejskiego powinno nastąpić odpowiednie dalsze ograniczenie wysyłania przesyłek zbiorowych do gmin, (wójtów i sołtysów).

7. Charakter przesyłek zbiorowych w rozumieniu art. 5 ust. 1 ustawy o poczcie, telegrafii i telefonii mają między innymi:

a) przesyłki zbiorowe z zawartością kilku lub kilkunastu podań, wysyłane przez biura pisania podań i porad prawnych, związki i stowarzyszenia, trudniące się między innymi także załatwianiem za swych członków różnego rodzaju wnio-

sów i odwołań, jak: Związek Inwalidów, Stowarzyszenie Weteranów, Kółka Rolnicze itp.,

b) przesyłki wysyłane przez Ubezpieczalnię Społeczne (Kasy Chorych) pod adresem Wydziałów Powiatowych, Zarządów Gminnych itp., zawierające listy lub kartki (nakazy płatnicze), przeznaczone dla różnych osób.

8. Druki, papiery handlowe, próbki towarów i przesyłki mieszane nie są objęte prawem wyłączności poczty. Wysyłanie zatem tych przesyłek listowych w przesyłkach zbiorowych nie narusza ustawy o poczcie, telegrafii i telefonii, natomiast narusza przepisy o drukach, papierach handlowych i próbkach towarów (§ 15 pkt 11, § 18 pkt 8 i § 19 pkt 8 II. P. 5), gdy przesyłki te pochodzą od różnych osób lub są przeznaczone dla różnych adresatów.

Jeżeli przesyłki, o których mowa w punkcie niniejszym, znajdują się jeszcze w urzędzie nadawczym, należy je zwrócić nadawcy, nadeszłe zaś omyłkowo do urzędów oddawczych, obciążać dopłatą w podwójnej wysokości każdą przesyłkę, przeznaczoną nie dla głównego adresata, lub pochodzącą nie od głównego nadawcy, według taryfy przewidzianej dla danej kategorii przesyłek.

Wypracowania uczniowskie nadawane jako „papiery handlowe“ mogą bez przeszkód być przesyłane zbiorowo zarówno w obrocie wewnętrznym jak z zagranicą pod warunkiem, że odpowiadają przepisom o „papierach handlowych“.

Obowiązek zwalczania przemytu.

9. Zwalczanie przemytu korespondencji należy do obowiązku służbowego wszystkich pracowników pocztowych.

Powzięte na skutek własnej obserwacji lub otrzymanej wiadomości podejrzenie o nielegalnym przyjmowaniu, przewozie i doręczaniu listów, kartek i czasopism, winien pracownik bezzwłocznie zameldować kierownikowi placówki pocztowej, który ze swej strony o fakcie tym donosi właściwym organom bezpieczeństwa publicznego (Policji Wojew. Śl.), z wnioskiem o wszczęcie dochodzeń przez organa policyjne, celem uzyskania dowodów rzeczowych.

O wystosowaniu wniosku do organów policyjnych oraz o wyniku dochodzeń, kierownik placówki pocztowej donosi Dyrekcji Okręgu Poczty i Telegrafów.

Przy zwalczaniu przemytu należy także brać pod uwagę przesyłki zbiorowe.

Ujawnianie przemytu w przesyłkach zbiorowych.

10. W wypadku uzasadnionego podejrzenia, że przesyłka pocztowa zawiera przemyconą korespondencję, urząd winien dążyć do otwarcia przesyłki celem stwierdzenia jej zawartości.

O ile otwarcie przesyłki odbywa się w urzędzie nadawczym lub oddawczym, należy do otwarcia przesyłki wezwać nadawcę lub odbiorcę, w innych zaś wypadkach, lub gdy nadawca albo adresat nie stawia się w oznaczonym czasie, otwarcia przesyłki dokonywa urząd wobec dwóch świadków.

O ile chodzi o listy zamknięte, to otwieranie ich może nastąpić tylko w obecności nadawcy lub adresata; otwieranie ich tylko wobec świadków, tj. osób trzecich, jest bezwzględnie zakazane.

Celem stwierdzenia zawartości listu zamkniętego, należy wezwać nadawcę lub adresata do otwarcia listu, zależnie od tego, w jakim urzędzie znajduje się przesyłka. W razie odmowy otwarcia listu lub niezgłoszenia się nadawcy czy też adresata w oznaczonym czasie, list należy zwrócić nadawcy.

Jeśli nadawcy nie można odszukać, wyłącza się list z transportu i uważa za niedoręczalny. Dalsze postępowanie w tym wypadku należy do urzędu, przy którym znajduje się dział niedoręczalnych przesyłek.

Przy ujawnieniu przemytu przez urząd pośredniczący w wymianie czynności jego ograniczają się tylko do przyklejenia do listu kartki z odpowiednią notatką, celem zwrócenia uwagi na przesyłkę urzędowi nadawczemu lub oddawczemu.

Protokół.

11. W przypadku stwierdzenia przemytu korespondencji w przesyłce zbiorowej urząd sporządza protokół w 2-ch egzemplarzach według wzoru № 1.

W protokole należy podać miejsce i datę sporządzenia protokołu, wymienić obecnych przy otwieraniu przesyłki, wskazać podstawę prawną otwarcia przesyłki (§ 45 ordynacji pocztowej), a następnie podać dokładny opis stanu rzeczy. W opisie tym należy zaznaczyć, kiedy i gdzie nadana była przesyłka zbiorowa, kto jest jej nadawcą i adresatem, kto dokonał otwarcia przesyłki, następnie wymienić szczegółowo zawartość przesyłki, wskazując zarazem od kogo pochodzą i dla kogo są przeznaczone poszczególne listy, znajdujące się w przesyłce zbiorowej.

W protokole należy też podać fakt zakwestionowania przesyłki, a to z uwagi na naruszenie art. 2 i 5 ustawy o poczcie. Kopertę (opakowanie) danej przesyłki zbiorowej dołącza się do protokołu, a zawartość listu wręcza adresatowi lub nadawcy.

Protokół winni podpisać obecni przy otwarciu przesyłki.

Jeżeli urząd dowie się o przesyłce zbiorowej na skutek doniesienia adresata (np. Urzędu Skarbowego), natenczas winien zażądać opakowania (koperty) przesyłki jako dowodu rzeczowego, a doniesienie adresata traktować jako protokół.

Właściwość władz administracyjnych uprawnionych do orzekania w sprawach przemytu korespondencji.

12. Do orzekania w sprawach przemytu korespondencji powołane są władze administracji ogólnej I instancji (Starostwa, a w Katowicach, Bielsku i Chorzowie — Dyrekcje Policji).

Właściwą dla spraw przemytu korespondencji będzie ta władza administracji ogólnej, na terenie której popełniono wykroczenie, chociażby skutek tego wykroczenia nastąpił lub miał nastąpić na innym obszarze.

Z reguły właściwą będzie zatem władza administracji ogólnej, na terenie której znajduje się pocztowy urząd nadawczy.

Doniesienie karne.

13. Gdy urząd oddawczy stwierdził przemyt korespondencji, oryginał protokołu otwarcia przesyłki przesyła wraz z dowodami rzeczowymi do urzędu nadawczego, odbitkę protokołu zaś do Dyrekcji Okręgu P. i T.

14. Urząd, który jest urzędem nadawczym dla ujawnionej przesyłki zbiorowej, sporządza doniesienie karne (wzór № 2) do właściwego Starostwa (Dyrekcji Policji), przesyłając jeden odpis doniesienia do Dyrekcji, drugi zaś pozostawia u siebie dla ewidencji. Do doniesienia karnego dołącza urząd otrzymany z urzędu oddawczego oryginał protokołu otwarcia przesyłki i dowody rzeczowe.

15. Gdy otwarcia przesyłki dokonywa urząd nadawczy, tenże urząd sporządza doniesienie karne, o czym powiadamia przełożoną Dyrekcję, załączając równocześnie odbitkę protokołu i doniesienia. Oryginał protokołu wraz z dowodami rzeczowymi dołącza do doniesienia karnego do Starostwa (Dyrekcji Policji).

W doniesieniu karnym należy opisać stan faktyczny z wyszczególnieniem osób zainteresowanych, wskazać podstawę prawną, a więc odpowiedni artykuł ustawy o poczcie, który został naruszony, następnie prosić władzę administracji ogólnej o wytoczenie postępowania karno-administracyjnego w danej sprawie i pociągnięcie winnych do odpowiedzialności z art. 36 ustawy o poczcie, telegrafii i telefonii (Dz. U. R. P. № 63 z 1933 r., poz. 481).

W doniesieniu tym urząd wskazuje również wysokość odszkodowania, jakie Starostwo (Dyrekcja Policji) ma zasądzić na rzecz poczty. Za podstawę wymiaru odszkodowania przyjmuje się opłaty obowiązujące w dniu popełnienia przestępstwa, przy czym wysokość odszkodowania ustala się w ten sposób, że znalezionej ilości listów i kartek, nie przeznaczonych dla adresata całej przesyłki zbiorowej lub pochodzących od różnych osób, mnoży się przez odpowiednią opłatę za kartkę lub list, obowiązującą w dniu nadania przesyłki zbiorowej, a następnie przez 10. Otrzymany iloczyn stanowić będzie odszkodowanie, które ma być zasądzone na rzecz poczty.

I przykład. W przesyłce zbiorowej znajdowało się 10 listów, z tych jeden dla adresata (opłacony) i 9 dla różnych osób. Odszkodowanie wymierza się od 9 listów, t.j. $9 \times 25 \text{ gr} = 2,25 \text{ zł} \times 10 = 22,50 \text{ zł}$.

II przykład. W przesyłce zbiorowej znajdowało się 8 listów od różnych osób. Jeden list jest zatem opłacony. Odszkodowanie wymierza się wobec tego od 7 listów, t.j. $7 \times 25 \text{ gr} = 1,75 \text{ zł} \times 10 = 17,50 \text{ zł}$.

W razie ujawnienia poleconej przesyłki zbiorowej należy domagać się odszkodowania w wysokości dziesięciokrotnej należności za listy lub kartki oraz za polecenie każdego listu lub każdej kartki.

III przykład. Zbiorowa przesyłka poleciona zawiera 5 listów pojedynczej wagi do 20 g. do różnych osób. Odszkodowanie wymierza się tylko od 4 listów, t.j. $4 \times 55 \text{ gr} = 2,20 \text{ zł}$
 $2,20 \text{ zł} \times 10 = 22,- \text{ zł}$.

Przy ustalaniu wysokości odszkodowania za nielegalnie przewiezione czasopisma autobusami (bez zezwolenia) należy brać za podstawę ilość egzemplarzy i opłatę, przewidzianą taryfą dla czasopism. Opłatę mnoży się przez ilość nielegalnie przewiezionych egzemplarzy, a następnie przez 10. Otrzymany iloczyn stanowić będzie wysokość odszkodowania za nielegalnie przewiezione czasopisma.

Przykład. Ujawniono 2 paczki nielegalnie przewożonych czasopism; w jednej paczce było 75 egzemplarzy wagi 60 gramów każdy, w drugiej 120 egz. czasopism wagi 40 gramów każdy. Opłata taryfowa od jednego egzemplarza czasopisma do 65 g. — 1,6 gr., do 50 gr. — 1,1 gr; za 75 egzemplarzy opłata wynosiła by $1,6 \times 75 = 1,20 \text{ zł}$; za 120 egz. — $1,1 \times 120 = 1,32 \text{ zł}$. zatem za przewiezione w konkretnym wypadku 195 egz. ($75 + 120$) opłata wynosiła by $1,20 \text{ zł} + 1,32 \text{ zł} = 2,52 \text{ zł}$; dziesięciokrotna $2,52 \text{ zł} \times 10 = 25 \text{ zł}$. 20 gr. Tyle wynosi odszkodowanie za 2 paczki nielegalnie przewiezionych w tym wypadku czasopism.

16. Urzędowi pocztowym nie przysługuje prawo odwołania od orzeczeń powiatowych władz administracji ogólnej, wydanych w trybie postępowania karno-administracyjnego.

Ujawnienie nielegalnego przewozu listów, kartek i czasopism za pośrednictwem przedsiębiorstw autobusowych.

17. Powzięte na skutek obserwacji lub otrzymanych wiadomości podejrzenia o nielegalny przewóz listów, kartek i czasopism przez przedsiębiorstwa autobusowe, urząd komunikuje natychmiast właściwym organom bezpieczeństwa publicznego (Policji Wojew. Śl.) i zabiega u tych władz o dokonanie kontroli autobusów i ich obsługi przez organa policyjne, celem uzyskania dowodów rzeczowych.

Kontrolę autobusów przeprowadzają organa policji państwowej przy współudziale naczelnika urzędu pocztowego lub obeznanego z przepisami o przemyśle delegata urzędu pocztowego, który pełni tylko rolę obserwatora i doradcy fachowego. W razie dodatniego wyniku rewizji organa policyjne sporządzają protokół.

18. Zatrzymane podczas kontroli autobusów przesyłki wraz z protokołami organa policyjne kierują do właściwych Starostw (Dyrekcji Policji).

19. O dodatnim wyniku przeprowadzonej rewizji urząd winien złożyć Dyrekcji krótkie a treściwe sprawozdanie.

W sprawozdaniu tym należy podać datę dokonania rewizji, nazwiska i adresy przedsiębiorstw i osób, które nielegalnie przewoziły korespondencję oraz ilość i rodzaj zatrzymanych przesyłek.

Ponadto należy donieść, jaki bieg nadała sprawom policja.

Przedawnienie.

20. Przedawnienie ścigania w sprawach przemytu korespondencji następuje po roku od chwili popełnienia przestępstwa. Sprawom o przemyt korespondencji, ujawnionym po roku, nadawać biegu nie należy.

Ewidencja spraw przemytu.

21. Wszystkie sprawy, dotyczące przemytu (w przesyłkach zbiorowych oraz nielegalnego przyjmowania, przewożenia i doręczania) korespondencji, a więc zarówno te, w których sporządził doniesienia karne urząd, jak i te w których doniesienia karne sporządziły organa Policji Województwa Śląskiego, należy prowadzić w ścisłej ewidencji w osobnej teczce.

W tym celu urzędy, agencje pocztowe winny zwrócić się do miejscowych organów policji z prośbą o każdorazowe informowanie ich o zgłoszonych do władz administracyjnych wnioskach o ukaranie za przemyt korespondencji.

Egzekucja odszkodowania.

22. Egzekucję odszkodowania w sprawach wszczętych przez urzędy pocztowe przeprowadza urząd, sporządzający doniesienie karne do Starostwa (Dyrekcji policji), zaś w spra-

wach wszczętych przez policję, urząd znajdujący się w miejscowości, będącej siedzibą organu Policji Państwowej, który skierował sprawę do Starostwa.

Przy egzekucji odszkodowania, przyznanego na rzecz poczty, należy rozróżnić:

- a) egzekucję odszkodowania na podstawie prawomocnego orzeczenia władzy administracyjnej (Starostwa wzgl. Dyrekcji Policji),
- b) egzekucję odszkodowania na podstawie prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego.

Ad a) Podstawą do wszczęcia kroków egzekucyjnych w sprawie odszkodowania za przemyt jest wydane przez władzę administracyjną prawomocne orzeczenie, którego odpis stanowi tytuł wykonawczy.

Po uprawomocnieniu się orzeczenia władzy administracyjnej urząd zażąda od właściwego Starostwa (Dyrekcji Policji) odpisu tego orzeczenia i przystąpi do ściągnięcia odszkodowania w sposób przewidziany dla egzekucji należności pocztowych (opłat pocztowych).

Przed skierowaniem sprawy na drogę postępowania przymusowego należy wezwać zainteresowanego do dobrowolnego uiszczenia należności w terminie 7 dni, po upływie których — w razie niezapłacenia — winno nastąpić przymusowe ściągnięcie odszkodowania.

Ad b) Polecenie wszczęcia egzekucji odszkodowania przyznanego prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego, wydaje prokurator.

Urząd może jednak prosić Sąd Okręgowy o odpis prawomocnego wyroku, celem wyegzekwowania zasądzonego odszkodowania.

Odpis prawomocnego wyroku Sądu Karnego ma moc tytułu wykonawczego.

Jeżeli zaś polecenie wszczęcia egzekucji wydał już prokurator i przekazał sprawę właściwemu organowi egzekucyjnemu, urząd winien dopilnować wyegzekwowania i przekazania należności na rzecz poczty przez organ egzekucyjny.

23. O zakończeniu sprawy i wyegzekwowaniu należności należy donieść Dyrekcji Okręgu Poczty i Telegrafów.

24. Wpływy z odszkodowań na rzecz poczty należy zaliczać wyłącznie w ogólnym rachunku miesięcznym pod wpływem budżetowe (kolumna „inne wpływy“ § 8 poz. 3).

P R O T O K Ó Ł

sporządzony w urzędzie (agencji) p. t. _____
 w dniu _____ 19 ____ r. w sprawie przesyłki zbiorowej,
 nadanej w dniu _____ 19 ____ r. przez _____
 pod adresem _____
 Obecni _____

Podstawa prawna otwarcia przesyłki: § 45 Ordynacji Pocztovej (Dz. U. R. P. № 45 z 1931 r., poz. 392).

O P I S S T A N U R Z E C Z Y

W dniu _____ 19 ____ r. urząd (agencja) p. t. _____
 zatrzymał (a) list zamknięty, nadany w urzędzie (agencji) p. t. _____
 _____ dnia _____ 19 ____ r.
 przez _____ (adres) _____
 pod adresem _____ (adres) _____

Ponieważ list wzbudzał podejrzenie, że jest przesyłką zbiorową, wezwano nadawcę (adresata) do otwarcia przesyłki.

List otworzył nadawca (adresat) i znalazł w nim co następuje:

1 list od _____ do _____

1 kartkę papieru zapisaną od _____

do _____

Po stwierdzeniu zawartości adresat oświadczył, że nadawcą przesyłki zbiorowej jest _____
 zamieszkały w _____

Ponieważ przesyłka zawierała listy pochodzące (przeznaczone) od różnych osób (dla różnych osób), uznano ją za zbiorową i z uwagi na naruszenie art. 2 i 5 ustawy z dnia 3.VI 1924 r. o poczcie, telegrafii i telefonii (Dz. U. R. № 63 z 1933 r., poz. 481) opakowanie przesyłki zatrzymano jako dowód rzeczowy do protokołu.

Podpisy:

UWAGA: Słów w nawiasie używać zależnie od okoliczności, a zbędne skreślić.

Oryginał protokołu stanowi załącznik doniesienia karnego, odbitkę wraz z odbitką doniesienia przedstawia się Dyrekcji Okręgu.

Urząd (agencja) p. t.

Wzór № 2

....., dnia 19..... r.

№

Przemyt korespondencji.

Starostwo (Dyrekcja Policji)

W dniu 19..... r.

..... zamieszkały.....

..... przesłał (nadał) za pośrednictwem urzędu (agencji) p. t. w listową przesyłkę zbiorową pod adresem:

wewnątrz której — po otwarciu z zachowaniem postanowień § 45 Ordynacji Pocztovej (Dz. U. R. P. № 45 z 1931 r., poz. 392) — znaleziono..... listów,..... kartek przeznaczonych dla różnych osób (pochodzących od różnych osób).

Ten sposób przesyłania listów, kartek jest zakazany art. 5 ustawy z dnia 3 czerwca 1924 r. o poczcie, telegrafii i telefonii, której tekst jednolity ogłoszony został w Dz. U. R. P. № 63 z 1933 r., poz. 481 i pociąga skutki karne z art. 36 tejże ustawy.

Z uwagi na powyższe urząd (agencja) wnosi:

o wytoczenie w niniejszej sprawie postępowania karno-administracyjnego i pociągnięcie winnych do odpowiedzialności,

o orzeczenie na rzecz państwowego przedsiębiorstwa „Polska Poczta, Telegraf i Telefon“ odszkodowania w wysokości dziesięciokrotnej uszczuplonej należności pocztowej za przemycone listy.

Biorąc pod uwagę, że w omawianej przesyłce zbiorowej — poza korespondencją przeznaczoną dla adresata przesyłki i pochodzącą od jednego nadawcy — znajdowało się..... listów..... (kartek) przeznaczonych dla różnych osób (pochodzących od różnych osób), a opłata za jeden list (kartkę) w dniu nadania przesyłki zbiorowej wynosiła..... gr (Dziennik Taryf Pocztowych, Teletechnicznych i Radiokomunikacyjnych №..... z 19..... r., poz.), przeto odszkodowanie na rzecz państwowego przedsiębiorstwa „Polska Poczta, Telegraf i Telefon“ wynosi..... zł..... gr

Odpis prawomocnego orzeczenia Starostwa uprasza się nadesłać urzędowi (agencji) p. t. w celem wyegzekwowania odszkodowania, przyznanego na rzecz P.P.T.T.

Załącznik: akta (protokół) wraz z dowodami rzeczowymi

.....
Naczelnik Urzędu (Agent)

Uwaga: Słów w nawiasie używać zależnie od okoliczności, a zbędne skreślać.

102.

Wzmocnienie nadzoru nad eksploatacją pocztową.

Na podstawie przedstawianych Ministerstwu P. i T. i Dyrekcji Okręgu P. i T. reklamacji i zażeń oraz sprawozdań organów inspekcyjnych Ministerstwa i Dyrekcji stwierdzono, że w dziedzinie eksploatacji pocztowej powstają pewne przejawy, które nie usunięte w porę mogły by osłabić jej sprawność, osiągniętą w ostatnich latach z tak dużym wysiłkiem.

Najcharakterystyczniejszymi z tych ujemnych przejawów są następujące:

1) stosunkowo dość częste powtarzanie się naruszenia zawartości paczek, tak w obrocie krajowym jak i zagranicznym wzgl. uszkodzenie ich zewnętrznego opakowania, zwłaszcza przez rzucanie przesyłkami tak, że dostają się do rąk adresata w stanie zniszczonym, wskazującym na brak u personelu troski o całość powierzonej poczcie do transportu przesyłki;

2) zbyt długi transport i pozostające w związku z tym opóźnione doręczenie nie tylko przesyłek zwykłych, ale co gorsza przesyłek pospiesznych i lotniczych. Przyczyny tych niedomagań leżą w nieregularnym opróżnianiu skrzynek pocztowych (także przez listonoszów wiejskich), pomijaniu opróżniania niektórych skrzynek przez niedbałych pracowników i niewykonywaniu kontroli opróżniania przez przełożone organa, wreszcie w braku należytej staranności i sumienności personelu rozdzielni i poczt ruchomych;

3) niedbałe spełnianie obowiązków przez niektórych doręczycieli, obsługujących powierzony im rejon zbyt powoli, ponieważ wbrew poczuciu obowiązkowości, bez potrzeby tracą czas na rozmowy ze spotkanymi znajomymi, klientami i t.p.;

4) zbyt powolne załatwianie przez placówki pocztowe reklamacji i zażeń, dotyczących niewłaściwego doręczenia przesyłek, opóźnionego ich doręczenia, uszkodzenia, ograbienia, lub innych nieprawidłowości;

5) oddawanie i odbiór odsyłek wzgl. przesyłek pomiędzy urzędem a ambulansami i odwrotnie jak również w obrębie urzędu, bez należytego sprawdzenia ich ilości i rodzaju, bez potwierdzenia uszkodzenia i t.p. usterki nie pozwalające stwierdzić — na wypadek

uszkodzenia lub zaginięcia przesyłki — kto ponosi winę tego rodzaju zaniedbań;

6) nieprzestrzeganie przez doręczycieli przepisów o umundurowaniu ze szkodą dla ich zewnętrznego wyglądu n.p. noszenie sort zimowych w porze letniej, nie pozapinany, poplamiony mundur, co obniża powagę i dobre imię Instytucji P.P.T.T.

Wyszczególnione przykładowo ujemne przejawy świadczą o braku należytej kontroli ze strony Pp. Naczelników nad personelem wykonawczym, oraz o zbyt daleko posuniętej pobłażliwości organów kierowniczych wobec winnych, co w następstwie może doprowadzić do szkodliwego obniżenia sprawności służby eksploatacyjnej.

Nie mogąc dopuścić do dalszego pogarszania się tego groźnego stanu, przeciwnie dążąc do coraz to dalej idącego udoskonalania wszystkich działów służby i ograniczenia wszelkich nieprawidłowości możliwie do minimum, Dyrekcja zwraca się z apelem do Pp. Naczelników obwodów, urzędów i Kierowników agencji oraz wszystkich organów kierowniczych i kontrolnych, by każdy w powierzonym mu zakresie działania użył wszelkich środków i uczynił wszystko, co pomóc by mogło do usunięcia wkradających się ujemnych objawów. Między innymi środkami należy również stosować względem winnych pracowników, w ramach kompetencji Pp. Naczelników urzędów, surowsze niż dotąd środki represyjne.

Równocześnie zaznacza się, że Dyrekcja kierując się troską o poprawę dotychczasowego stanu, śledzić będzie podjęte przez podwładne organa w tym kierunku kroki, a stwierdziwszy złą wolę wzgl. brak sumienności, wystąpi przeciw winnym z całą surowością.

№ PP. 10 z dnia 24 września 1938 r.

103.

Umieszczanie nalepki „Kontrola dewizowa przeprowadzona“ — na adresach pomocniczych paczek z podaną wartością.

W myśl § 10 Instrukcji pocztowo-dewizowej, zamieszczonej w Dz. U. M. P. i T. № 12 z 1938 r., poz. 28, winny urzędy i agencje p. t. umieszczać na paczkach z podaną wartością do zagranicy nalepkę „Kontrola dewizowa przeprowadzona“.

Z uwagi na zdarzające się wypadki odpadnięcia nalepek w czasie przewozu, co po-

ciąga za sobą zwrot paczki do miejsca nadania — zarządza się, by placówki pocztowe umieszczały omawiane nalepki nie tylko na paczkach, lecz także na odnośnych adresach pomocniczych.

№ PP. 50 z dnia 4 października.

104.

Biblioteka Uniwersytecka w Wilnie — zezwolenie na otrzymywanie druków poz- bawionych debitu pocztowego.

W związku z zarządzeniem Ministerstwa Poczty i Telegrafów № PW. 132/33 z dnia 3.VIII 1938 r. zawiadamia się, że Ministerstwo Spraw Wewnętrznych udzieliło Bibliotece Uniwersyteckiej w Wilnie aż do odwołania zezwolenia na otrzymywanie przez pocztę wszelkich druków, wychodzących względnie wydanych za granicą w jakimkolwiek języku, a pozbawionych debitu pocztowego w Polsce.

№ PP. 32 z dnia 4 października 1938 r.

105.

Usterki w dziale przekazów pocztowych.

Przekaz zwrotnej wypłaty należy sporządzić i wysłać do I. K. R. niezwłocznie po upływie terminu oznaczonego do podjęcia kwoty przekazanej.

Izba Kontroli Rachunkowej P. i T. zwróciła uwagę, że placówki pocztowe nie przestrze-

gają postanowień § 16 ust. 6 tymczasowej instrukcji obrotu pieniężnego za pomocą przekazów pocztowych, ujętych w nowym brzmieniu zarządzenia w sprawie zmiany w urzędowym zbiorze przepisów służbowych (II. P. 3) II. P. 4 — Dz. Urz. M. P. i T. № 15 z 1938 r. poz. 32 — część C Przekazy — § 11 punkt 3, lecz wystawiają przekazy zwrotnej wypłaty dopiero na skutek interwencji Izby Kontroli Rachunkowej.

Niedbalstwo to świadczy o braku kontroli przekazowej księgi oddawczej oraz przysparza Izbie Kontroli Rachunkowej dużo niepotrzebnej i przewlekłej korespondencji przy zamykaniu otwartych pozycji przekazowych, ponadto wycofuje niepotrzebnie gotówkę na krótszy lub dłuższy czas z obiegu życia gospodarczego.

Dyrekcja Okręgu Poczty i Telegrafów wzywa placówki pocztowe, aby zgodnie z powyżej przytoczonymi przepisami, w wypadkach niepodjęcia przekazanej kwoty przez adresata i niezwrócenia doręczonego mu blankietu przekazowego, przekazy zwrotnej wypłaty wystawiały niezwłocznie po upływie terminu oznaczonego do podjęcia i wysyłały je do Izby Kontroli Rachunkowej do dalszego załatwienia.

№ PRP. 34 z dnia 6 września 1938 r.

ADMINISTRACJA.

106.

Gromadzenie zapasów druków manipulacyjnych.

Organa inspekcyjne Ministerstwa Poczty i Telegrafów oraz Dyrekcji Okręgu stwierdziły nadmierne gromadzenie druków manipulacyjnych w urzędach i agencjach pocztowo-telekomunikacyjnych.

Wobec powyższego poleca się urzędowi i agencjom pocztowo-telekom. **bezwzględnie skontrolować** posiadane zapasy druków manipulacyjnych i w razie stwierdzenia nadwyżki przekraczającej roczne zużycie — zbędne ilości druków zwrócić okręgowej składnicy materiałów pocztowych w Krakowie, jak również w przyszłości bezwzględnie przestrzegać postanowień § 170 przepisów IX. G. 1.

Jednocześnie Dyrekcja zwraca uwagę, iż w każdym poszczególnym wypadku stwierdze-

nia zbędnych zapasów druków będzie wyciągać jak najdalej idące konsekwencje.

№ AG. 1400 z dnia 10 września 1938 r.

107.

Dozorczy domowi — korzystanie z energii elektrycznej.

W myśl postanowień § 73 przep. służb. III.B.3 dozorcóm domowym przysługuje prawo do bezpłatnego korzystania z energii elektrycznej tylko do oświetlania mieszkania służbowego.

W razie korzystania przez dozorców domowych z energii elektrycznej do innych celów (np. radia) należy stosować względem nich postępowania §§ 190 — 202 wyżej podanych przepisów.

№ AG. 2010 z dnia 29 września 1938 r.

108.

Uzupełnienie do Dziennika Zarządzeń Dyrekcji Okręgu Poczty i Telegrafów № 16 z 1937 r. poz. 117

Do niniejszego numeru Dz. Zarz. dołączono uzupełnienie № 2, które należy pociąć na paski i nakleić na odpowiednich stronach

Dz. Zarz. № 16 z 1937 r. poz. 117. Lp. 119a uzupełnienia należy nakleić łącznie z nagłówkiem na str. 106 Dz. Zarz. w ten sposób, by między Lp. 119 i 119a pozostało nieco wolnego miejsca. Na stronie 115 pod Lp. 20 należy w kolumnie 3-ciej i następnych dopisać kolejno cyfry „1938“ „3“ i „38“.

№ OOg. 52 z dnia 22 września 1938 r.

OBWIESZCZENIA.

Pożyteczne wydawnictwo dla pracowników poczty.-telek.

Mając na uwadze usprawnienie służby p. t. oraz ułatwienie pracy pracownikom p. t. przystąpił Zarząd Okręgu № V Poczтового Przystosowania Wojskowego w Krakowie do wydania 3-go nakładu wydawnictwa p. n. „Atlas wewnętrznych połączeń pocztowych i lotniczych R. P. oraz ważniejszych połączeń lotniczych zagranicznych“.

Atlas będzie obejmował 13 map wg następującej kolejności: 1) Pomorze, 2) Poznańskie, 3) Zachodni węzeł Warszawski, 4) Kieleckie, 5) G. Śląsk, 6) Małopolska zachodnia, 7) Małopolska środkowa, 8) Małopolska Wschodnia, 9) Wołyń, 10) Wschodni węzeł warszawski, 11) Wileńszczyzna, 12) Ogólna mapa połączeń pocztowych Polski, 13) mapa połączeń lotniczych krajowych i ważniejszych zagranicznych.

Atlas sporządzony wg stanu faktycznego na dzień 11 listopada 1938 r. będzie przedstawiał organizację placówek pocztowych, wskazywał połączenia pocztowe i kolejowe, klasyfikację urzędów oraz agencji p. t.

Do atlasu zostanie dołączony skorowidz wszystkich jednostek organizacyjnych P.P.T.T. (urzędów i agencji) z podaniem urzędu wymiany lub stacji kolejowej, odcinka kolejowego, numeru mapki na której dana miejscowość się znajduje, dokładne położenie na danej mapce przy pomocy odpowiedniej podziałki, oraz register alfabetyczny.

W ten sposób odszukanie miejscowości nie sprawi nikomu najmniejszej trudności.

Format skorowidza pozwoli na noszenie go przy sobie i korzystanie z niego w każdej chwili.

Cena atlasu wraz ze skorowidzem wyniesie 4.50 zł płatna przez pracowników p. t. ewent. w 2 kolejnych ratach miesięcznych.

Zamówienia należy kierować pod adresem: Zarząd Okręgu № V. P. P. W. Kraków, ul. Warszawska L. 3, (Dyrekcja Okręgu Poczty i Telegrafów), podając obok imienia i nazwiska, miejsce służbowe oraz charakter służbowy.

Wysyłka atlasu nastąpi 1-go grudnia 1938 r.

Nakład ściśle ograniczony.

W atlasie będzie uwzględniony zwrócony teren Śląska Zaolzańskiego.

Adres Administracji: DYREKCJA OKRĘGU POCZTY i TELEGRAFÓW
(Oddział Ogólny)

KATOWICE, ul. Słowackiego 11, III p. pokój Nr 18.

PRENUMERATA NA ROK 1938 WYNOŚI:

roczna 4 zł. 80 gr.

półroczna 2 zł. 40 gr.

kwartalna 1 zł. 20 gr.

Ceny ogłoszeń za tekstem od wiersza 1 mm. szpalty redakcyjnej 15 gr., tabelaryczne 30 gr.

Za terminowy druk ogłoszeń administracja nie odpowiada.

KONTO CZEKOWE w P. K. O. № 300 516.

UZUPEŁNIENIE Nr 2

do Dziennika Zarządzeń Dyrekcji Okręgu Poczty i Telegrafów Nr 16 z 1937 r.

L.p.	Tytuł lub treść	Dz. Zarządzeń		
		rok	nr	poz.
Ogólne				
11	Poszukiwanie adresów dłużników	1938	3	40
12	Spis miejscowości Rzeczypospolitej Polskiej	1938	3	43
13	Warunki współpracy z Reklamą Poczтовую	1938	3	44
14	Składki członkowskie	1938	5	67
15	Zakaz uprawiania handlu w urzędach i agencjach p. t. . . .	1938	7	77
Prawne				
2	Egzekwowanie drobnych należności p. p. „P. P. T. i T.“ . .	1938	3	41
3	Oddłużanie związków samorządowych a roszczenia P.P.T.T.	1938	3	42
Organizacyjne				
20	Instrukcja organizacyjna służby listonosza wiejskiego . . .	1938	5	69
21	Przestrzeganie godzin urzędowych	1938	7	78
22	Regulamin urzędu — uzupełnienie zarządzenia o regulaminie	1938	{ 1 8	11 84
23	Rozmieszczenie prywatnych punktów sprzedaży znaczków .	1938	1	9
24	Wynagrodzenie pracowników teletechnicznych za doraźną nocną służbę	1938	1	10
Gospodarcze				
19	Korzystanie z mechanicznych środków przewozowych . . .	1938	8	86
20	Postępowanie ze zużytymi księgami oraz dokumentami p. t.	1938	{ 3 7	39 76
21	Przydział i naprawa przedmiotów inwentarza specjalnego oraz sprzętu pocztowego	1938	4	56
22	Sprzątaczkę — przyjmowanie, zatrudnianie	1938	{ 4 5	54 70
23	Sprzedaż tomu kodyfikacyjnego przepisów IX. G. 2	1938	4	53
24	Wyjaśnienie w sprawie interpretacji przepisów IX. G. 2 . .	1938	1	8
25	Wykaz nieaktualnych druków i wydawnictw kodyfikacyjnych przepisów	1938	4	57
26	Zabezpieczenie skrzynek z nadmiarami w czasie transportu .	1938	8	85

77	8	1988	Wzrost i rozwój budowlanki
78	3	1988	Wzrost i rozwój budowlanki
79	4	1988	Wzrost i rozwój budowlanki
80	4	1988	Wzrost i rozwój budowlanki
81	4	1988	Wzrost i rozwój budowlanki
82	4	1988	Wzrost i rozwój budowlanki
83	4	1988	Wzrost i rozwój budowlanki
84	4	1988	Wzrost i rozwój budowlanki
85	4	1988	Wzrost i rozwój budowlanki
86	4	1988	Wzrost i rozwój budowlanki
87	4	1988	Wzrost i rozwój budowlanki
88	4	1988	Wzrost i rozwój budowlanki
89	4	1988	Wzrost i rozwój budowlanki
90	4	1988	Wzrost i rozwój budowlanki
91	4	1988	Wzrost i rozwój budowlanki
92	4	1988	Wzrost i rozwój budowlanki
93	4	1988	Wzrost i rozwój budowlanki
94	4	1988	Wzrost i rozwój budowlanki
95	4	1988	Wzrost i rozwój budowlanki
96	4	1988	Wzrost i rozwój budowlanki
97	4	1988	Wzrost i rozwój budowlanki
98	4	1988	Wzrost i rozwój budowlanki
99	4	1988	Wzrost i rozwój budowlanki
100	4	1988	Wzrost i rozwój budowlanki

L.p.	Tytuł lub treść	Dz. Zarządzeń		
		rok	nr	poz.
	Budowlane			
2	Estetyczny wygląd budynków pocztowych i ich otoczenia . . .	1938	8	87
	Rachunkowe			
10	Pozostałości na rozrachunkach pocztowych	1938	3	45
11	Przesyłanie ogólnego rachunku miesięcznego	1938	3	46
12	Sumaryczne zestawianie dochodów i wydatków budżetowych	1938	4	59
13	Znaczki i formularze statystyczne	1938	4	58
	Celne sprawy			
5a	Nalepka dewizowa (druk nr 89)	1938	2	24
	Czasopisma			
15c	Sprzedaż czasopism przez pocztę	1938	3	32
	Doręczanie przesyłek listowych			
25c	Uwierzytelnianie podpisów na oświadczeniach odbioru . . .	1938	2	27
	Druki			
42a	Druki Gospodarczego Zakładu Kredytowego w Krakowie . .	1938	2	14
42b	Kolportaż druków propagandowych P. K. O.	1938	1	2
42c	Rozpoznanie sposobów wykonania druków	1938	3	31
42d	Warunki wysyłania druków	1938	8	80
42e	Zakaz przyjmowania druków bezadresowych do abonentów radiowych i telefonicznych	1938	2	25
	Nadawanie przesyłek listowych			
59a	Listowe przesyłki miejscowe	1938	1	1
59b	Przesyłki mieszane z premiami reklamowymi firmy „Henryka Francka Synowie w Skawinie“	1938	2	16
	Paczki krajowe			
73b	Doręczanie paczek poste restante	1938	4	50
73c	P. P. W. — ulgi w nadawaniu paczek	1938	1	4
73d	Ulgowe opłaty za paczki z bananami	1938	1	3
	Paczki zagraniczne			
77a	Kierowanie paczek na teren W. M. Gdańska	1938	2	21
77b	Nadawanie paczek zagranicznych i lotniczych	1938	4	49
77c	Zarządzenia nadawców paczek zagranicznych	1938	2	22

L.p.	Tytuł lub treść	Dz. Zarządzeń		
		rok	nr	poz.
	Paczki żywnościowe			
79c	Paczki żywnościowe P. P. W. — uzupełnienie zarządzenia . . .	1938	7	74
	Pełnomocnictwa pocztowe			
84a	Urzędów samorządu terytorialnego — wolne od opłaty . . .	1938	5	61
	Pisma sądowe i komorników			
93a	Usterki przy doręczaniu pism sądowych	1938	2	13
	Ulgowe opłaty			
113e	Cofnięcie ulg w opłatach Instytucyj i Związków	1938	4	47
113f	Ulgowe opłaty dla przesyłek Biur Funduszu Pracy	1938	2	19
113g	Zakłady i firmy korzystające z ulgowych opłat	1938	5	60
	Wyłączość państwowa co do poczty			
119a	Nie obejmuje druków, próbek towarów, papierów handlowych i przesyłek mieszanych	1938	7	72
	Zbiorowe przesyłki listowe			
125a	Niedozwolone — pod adresem gmin tut. okręgu	1938	5	62
125b	Kiedy przesyłka listowa jest zbiorowa	1938	7	73
	Znaczki pocztowe			
185a	Instrukcja o sprzedaży za prowizją znaczków pocztowych i druków płatnych	1938	4	48
185b	Prywatna sprzedaż znaczków pocztowych i druków płatnych	1938	2	23
	Znaczki urzędowe			
169b	Nadleśnictwa Państwowe — zakaz używania na przesyłkach z próbkami nasion, szyszek itp.	1938	2	26
	Ruch pieniężny			
32	P. K. O. — odpowiedzialność p. p. „P. P. T. i T.“ za wpłaty i wypłaty na rzecz P. K. O.	1938	1	5
33	Przekazy pocztowe — przelew kwot na konta czekowe komorników sądowych	1938	2	30
	— wypłata przekazów pocztowych instytucjom handlowym, bankowym i innym	1938	3	35
34	Zlecenia pocztowe — wydawanie sądowi lub prokuratorowi weksli dłużnika oskarżonego	1938	2	29
	— zlecenia pocztowe Centrali P. K. O. i jej Oddziałów	1938	5	63

L.p.	Tytuł lub treść	Dz. Zarządzeń		
		rok	nr	poz.
35	Nadmiary i zasiłki — postępowanie z odsyłkami	1938	2	28
	— odwożenie nadmiarów kasowych	1938	3	33
	— przegrupowanie urzędów i agencji p.t. pod względem zamawiania zasiłków i odsyłania nadmiarów kasowych	1938	8	81
36	Inkaso składek członkowskich — inicjatywa	1938	1	6
37	Przechowywanie gotówki w kasach podręcznych	1938	3	34
Radio				
21	Radioabonament ulgowy dla pracowników p. t. i S. A. „Polskie Radio“	1938	4	52
22	Prywatne stacje radiowe nadawczo-odbiorcze w strefie nadgranicznej	1938	7	75
23	Usprawnienie rachunkowości radiofonicznej	1938	8	82
Telegraf				
37	Wymiana fototelegramów ze Szwecją	1938	3	36
38	Wymiana telegramów między jednostkami eksploatacyjnymi G. A. S. O. w stosunku wzajemnym i z siecią Zagłębia Dąbrowskiego	1938	4	51
39	Ruch fototelegraficzny z Argentyną, Stanami Zjednocz. A. P. i Holandią	1938	5	64
40	Wyjaśnienia do taryfy telegraficznej	1938	5	65
Telefon				
100	Telefoniczne rozmowy ulgowe dla Polskich Linii Lotniczych „Lot“	1938	1	7
101	Przeszeregowanie sieci telefonicznych	1938	3	37
102	Wyjaśnienia do taryfy telefonicznej	1938	5	65
103	Opłaty za rozmowy telefoniczne Junackich Hufców Pracy oraz za czasowe włączenie ich sieci polowych do central telefonicznych P. P. T. T.	1938	5	66
104	Prywatne urządzenia telefoniczne w strefie nadgranicznej	1938	7	75
105	Kontrola połączeń telefonicznych poza godzinami służbowymi	1938	8	88